

Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών, Χανιά 25-28 Ιουλίου 2013

Το Παγκόσμιο Συνέδριο Κρητών που διεξήχθη φέτος στα Χανιά (25-28 Ιουλίου 2013) ήταν αφιερωμένο στις εκδηλώσεις Μνήμης των Αγώνων για την Ελευθερία και την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα και, όπως ήταν αναμενόμενο, σημείωσε μεγάλη προσέλευση και επιτυχία χάρη στις αξιόπαινες προσπάθειες τόσο της Περιφέρειας Χανίων όσο και του Προέδρου και του Δ.Σ. του Παγκόσμιου Συνεδρίου Κρητών.

Την Παγκρήτιο Ομοσπονδία Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας εκπροσώπησε ο Γραμματέας της Ομοσπονδίας, κ. Ιωάννης Τριπιδάκης, ο οποίος μετέβη στα Χανιά και συμμετείχε ως εισηγητής με θέμα: «Οι Κρήτες στον Κόσμο 1913-2013: Η Κρίση της Αυστραλίας. Πρώτοι μετανάστες, η προσαρμογή και η ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία της Αυστραλίας». Χαρακτηριστικό απόσπασμα από την ομιλία του έχει ως εξής:

«Εμείς οι Κρητικοί είμαστε γνωστοί για την περήφανη και ανυπότακτη ψυχή μας καθώς και για τα αμέτρητα έθιμα μέχρι και τις μέρες μας, αλλά και για την περιβόητη φιλοξενία μας. Θα πρέπει, λοιπόν, να επιμενουμε να τα διατηρούμε ζωντανά και να μην ξεχνάμε ποτέ πως ο δρόμος για την επιτυχία

δεν ήταν ποτέ εύκολος και οπωσδήποτε δεν ανοίγεται μέσα από έριδες και διχόνοιες, αλλά δια της ενότητας και

της ομοψυχίας. Η ισχύς εν τη ενώσει! Ας κρατήσουμε λοιπόν από την σημερινή αυτή εισήγηση την πεμπουσία,

την «σούμα» της, ότι όλοι οι Κρήτες, όλοι οι Έλληνες, όταν είμαστε ενωμένοι, κάνουμε θαύματα!»

Βιβλίο Αυστραλής δημοσιογράφου για την Ελλάδα

«Όταν πάψα για πρώτη φορά το πόδι μου στην Ελλάδα και αυτό ήταν το πρώτο μου ταξίδι εκτός Αυστραλίας- την ερωτεύτηκα. Δεν ξέρω τι ακριβώς ήταν αλλά τη λάτρεψα αυτή την χώρα. Τότε ήμουν 20 ετών, τώρα πέρασα τα 50, αλλά ο προορισμός μου είναι πάντα η Ελλάδα».

Με αυτά τα λόγια μια πρώην δημοσιογράφος της εφημερίδας του Σίδνεϊ Sun-Herald, η Μάρτζορι ΜακΓκιν περιγράφει την ερωτική της σχέση με την Ελλάδα.

Η ίδια μαζί με τον σύντροφό της Τζιμ, επίσης δημοσιογράφο, και τον σκύλο τους Γουάλας αποφάσισαν πριν τρία χρόνια να ζήσουν στην Ελλάδα για λίγο και συγκεκριμένα σε ένα απομακρυσμένο ορεινό χωριό στο νότιο τμήμα της Πελοποννήσου.

Πήγαν για ένα χρόνο και έμειναν τρία! Έζησαν εκεί κατά τη διάρκεια της κρίσης και των μνημονίων και πρόσφατα η Μάρτζορι ΜακΓκιν εξέδωσε ένα βιβλίο με τις εμπειρίες της. Τίτλος του βιβλίου της είναι Things can Only Get Feta και όπως εξηγεί η ίδια πρόκειται, φυσικά, για λογοπαίγνιο και το βιβλίο καταπνέεται και με σοβαρά ζητήματα. Εκεί καταγράφει τις εμπειρίες της ζώντας στην επαρχία σαν Ελληνίδα, αλλά και το μήνυμά της πως «τα πράγματα θα φτιάξουν προς το καλύτερο».

Όπως σημειώνει η Μάρτζορι, την άνοιξη του 2010, η ίδια και ο σύντροφός της, που εκείνη την εποχή εργαζόνταν και οι δυο ως δημοσιογράφοι στη Σκωτία, μαζί με τον σκύλο τους θέλησαν να ζήσουν μια μεγάλη περιπέτεια στην Ελλάδα, την οποία επισκέπονταν συχνά-πυκνά ως τουρίστες.

Και οι δυο φιλέλληνες, πενήντα και κάτι θέλησαν να χαλαρώσουν λίγο και να απολαύσουν τον ήλιο της Ελλάδας, μακριά από ένα μακρύ και βαρύ χειμώνα... Μόνο που την ίδια στιγμή, η Ελλάδα έμπαινε σε μια παρατεταμένη οικονομική κρίση και η Μάρτζορι αναγνωρίζει πως η απόφασή τους ίσως να ακουγόταν και «λίγο τρελή», όπως της έλεγαν και οι φίλοι της, αλλά αυτοί είχαν επισκεφθεί και στο παρελθόν την Ελλάδα, την γνώριζαν, την λάτρευαν και δεν άλλαξαν απόφαση.

Η ίδια λέει πως και για κείνους ήταν δύσκολα στην Ελλάδα. Ξένοι, δεν είχαν τίποτα, έπρεπε να νοικιάσουν σπίτι. Αλλά σε καμία περίπτωση όμως δεν ήταν τόσο δύσκολα όσο για τους Έλληνες.

Νοίκιασαν λοιπόν ένα παλιό πέτρινο σπίτι στο χωριό Μεγάλη Μαντίνεια στη σκιά του Ταϊγέτου και προσπάθησαν να ζήσουν σαν Έλληνες σε μια επαρχιακή κλειστή ελληνική κοινωνία, μαζεύοντας ελιές, ζώντας τα έθιμά της, τις χαρές της αλλά και τις δυσκολίες της. Όλες αυτές οι εμπειρίες περιγράφονται με ιδιαίτερα γλαφυρό και συχνά διασκεδαστικό τρόπο.

«Θέλαμε να ζήσουμε σαν Έλληνες, στην επαρχία, μακριά από τους Βρετανούς. Εξάλλου πάντα είχα υπόψη μου να γράψω και το βιβλίο, όπως και έκανα» λέει.

Η συγγραφέας λέει πως γνώριζε κάποια

Ελληνικά, γιατί είχε ζήσει και ως φοιτήτρια στην Ελλάδα και θέλησε να ζήσει την ελληνική αγροτική ζωή σε όλες τις εκφάνσεις της. Στην Πελοπόννησο, όπως ήταν φυσικό, συνάντησε και πολλούς Ελληνοαυστραλούς και όπως αναφέρει και στο βιβλίο της, αρκετοί υποφέρουν σήμερα από την οικονομική κρίση.

«Ένα από τα εκπληκτικά στοιχεία αυτών που ζήσαμε στη νότια Πελοπόννησο ήταν το ποσοστό των Ελλήνων της Αυστραλίας που βρήκαμε εκεί. Ως επί το πλείστον άνθρωποι που επιδιώκουν να αποκαταστήσουν τις ρίζες με την πατρίδα τους. Είχαν έρθει στην Ελλάδα για πολλά χρόνια, ξεκίνησαν τις επιχειρήσεις, αλλά άρχισαν να εξετάζουν την επιστροφή τους πίσω στην Αυστραλία λόγω της κρίσης και της ανησυχίας για την αύξηση της ανεργίας» σημειώνει και συνεχίζει:

«Συναντήσαμε ένα υπέροχο ιερέα από τη Μελβούρνη, στα σαράντα του, ο οποίος εργαζόταν σε μία από τις μεγαλύτερες εκκλησίες στην κύρια νότια πόλη της Καλαμάτας. Ήταν απίστευτα δημοφιλής και παρόλο που ο ίδιος ήταν βαθύτατα προσπλωμένος στην εκκλησία, σκεφτόταν και την επιστροφή στην Αυστραλία, για να προσφέρει στην οικογένειά του ένα πιο ασφαλές μέλλον.

Πολλοί Έλληνες της Αυστραλίας ζουν στην περιοχή της Λακωνία αλλά και στο νησί των Κυθέρων. Μερικοί άνθρωποι έχουν βαπτίσει «Μικρή Αυστραλία» το συγκεκριμένο νησί.

«Η αγάπη μου για την Ελλάδα ξεκινά από την παιδική μου ηλικία στην Αυστραλία» τονίζει η δημοσιογράφος. Η ίδια μετανάστευσε από τη Σκωτία στο Σίδνεϊ με την οικογένειά της, όταν ήταν εννέα ετών.

Στο Σίδνεϊ, η πρώτη της φίλη ήταν «μια υπέροχη Ελληνίδα», η Άννα, η οποία έγινε η κολλητή της στο σχολείο, ο φύλακας-άγγελος της, την καλούσε τις Κυριακές στο σπίτι της «για το μεγάλο ελληνικό γεύμα», όπου όλοι μιλούσαν ελληνικά και της έμαθε το νόημα της παρέας, όπως χαρακτηριστικά σημειώνει.

Έτσι η Άννα έκανε μια Σκωτσέζα για πάντα φίλη της Ελλάδας. Και δεν είναι τυχαίο πως όταν η Μάρτζορι ήταν άνω των 20 ετών και αποφάσισε να ταξιδέψει πήγε κατ' ευθείαν στην Ελλάδα, όπου έζησε ένα χρόνο στην Αθήνα διδάσκοντας αγγλικά. Τότε άρχισε για καλά η ερωτική της σχέση με τη χώρα που συνεχίζεται έως σήμερα.

Για τους Έλληνες φίλους που έκανε στη Πελοπόννησο λέει:

«Είναι υπέροχοι άνθρωποι που μας καλούσαν στα σπίτια τους και στη ζωή τους. Παρά την ταλαιπωρία από τα μέτρα λιτότητας είναι στωικοί και μαχητές. Μια γυναίκα μου είπε: «Κοίτα, είχαμε πολέμους, γερμανική κατοχή, χούντα, σεισμούς. Θα ξεπεράσουμε και αυτή την κρίση».

Στο διάστημα της παραμονής της στην Ελλάδα η Μάρτζορι έγραψε πολλά άρθρα για αυστραλιανά και βρετανικά έντυπα.